

เพราะว่าฉันต้องการ...

คานะโกะ ฟุมิโกะ กับแนวคิดนิฮิลิซึม รวมทั้งเหตุผลที่เธอต้องการลอบสังหารจักรพรรดิแห่งญี่ปุ่น

Kaneko Fumiko

29/4/2024

สารบัญ

บทนำ	3
บันทึกการสอบปากคำวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 1923	4
บันทึกการสอบปากคำวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1925	7
บันทึกการสอบปากคำวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1925 เรือ่นจำอิิกายะ	10

บทนำ

คานะโกะ ฟุมิโกะ (1903 – 1926) เป็นผู้นิยมอนาธิปไตยชาวญี่ปุ่นที่มีชีวิตอยู่ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เธอเกิดมาในฐานะลูกนอกสมรส ได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชายขอบในสังคมญี่ปุ่น รวมทั้งการได้รับการเลี้ยงดูจากญาติที่ปราศความรักเอาใจใส่ในเกาหลีที่ถูกยึดครองในขณะนั้น¹ ประสบการณ์เหล่านี้ได้สร้างแรงบันดาลใจให้เธอลุกขึ้นกบฏต่อเหล่าผู้มีทั้งปวงและรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับผู้อื่นเพื่อไปสู่จุดจบของสังคม ร่วมกับเพื่อนของเธอ สหาย และสามีของเธอในช่วงท้ายของชีวิต “พักยอล” ได้ร่วมกันก่อตั้งสมาคมอนาธิปไตยใต้ดิน ตีพิมพ์บทความต่อต้านรัฐญี่ปุ่นและสังคม รวมทั้งวางแผนที่จะลอบสังหารจักรพรรดิไทโชและมกุฎราชกุมารอิโรฮิโตะในขณะนั้นด้วยระเบิดที่งานแต่งงานของอิโรฮิโตะ

เธอและพักยอลเป็นหนึ่งในหลาย ๆ คนที่ถูกจับกุมระหว่างการกวาดล้างและการสังหารหมู่ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงหลังเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่คันโตในปี ค.ศ. 1923² พวกเขาทั้งสองคนถูกควบคุมตัว ขึ้นศาลและถูกตัดสินประหารชีวิตข้อหากบฏต่อชาติเนื่องจากวางแผนที่จะลอบปลงพระชนม์องค์จักรพรรดิและมกุฎราชกุมาร แม้จะได้รับพระราชอภัยโทษเปลี่ยนเป็นจำคุกตลอดชีวิต เธอก็ปฏิเสธมันในทันทีโดยการนิทราขกษฎ์กัาทั้งต่อหน้าผู้คุม ต่อมาในปี ค.ศ. 1926 มีคนพบร่างของเธอแขวนคออยู่ในห้องซึ่งโดยสันนิษฐานว่าอาจจะฆ่าตัวตาย

บันทึกการสอบปากคำเหล่านี้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่คุณค่าเกี่ยวกับความคิดและการกระทำคานะโกะ ฟุมิโกะ นอกเหนือจากชีวิตในวัยเด็กของเธอ ซึ่งได้รับการเปิดเผยอยู่แล้วใน *บันทึกความทรงจำในคุกของผู้หญิงญี่ปุ่น*³ ซึ่งเป็นอัตชีวประวัติที่เธอเขียนขึ้นมาเองระหว่างถูกจองจำ ทำให้เห็นมุมมองของเธอเกี่ยวกับแนวคิดนิฮิลิซึม⁴ สติปัญญาเจกนิยม⁵ และแนวคิดของชเตอร์เนอร์⁶ ผ่านการกระทำของเธอในการต่อต้าน ‘ภาพลวงตา’ ของลัทธิขงจื้อและเชื่อมั่นว่ามีเพียงตัวเราเองเท่านั้นที่เป็นเจ้าของชีวิตของเรา รวมทั้งทำให้ข้อกล่าวหาของเธอในคดีกบฏต่อองค์จักรพรรดิและรัฐญี่ปุ่นเปลี่ยนไป เนื่องจากเนื้อหาของแผนการลอบสังหารจักรพรรดิที่เป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาคดีครั้งที่สองนั้นค่อนข้างไม่ชัดเจน ดังที่เฮเลน โบเวน แรดเดเกอร์⁷ ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่าในระหว่างการสอบสวนเธออาจจะพูดเกินจริงเพื่อให้ตัวเองดูมีความผิดมากขึ้นและถูกตัดสินโทษอย่างรุนแรงเช่นเดียวกับพักยอล แม้ว่าเธอจะเคยพูดถึงความพยายามของเธอในการเตรียมจัดหาวัตถุระเบิดในคำสารภาพครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1925 ทว่าต่อมาเธอก็ยอมรับในปี ค.ศ. 1926 ว่าเธอเพิ่งรู้เรื่องนี้ในภายหลัง อย่างไรก็ตาม เธอได้ปฏิบัติต่อเจ้าหน้าที่ผู้มาสอบปากคำเธออย่างหยาบคายและแสดงความคิดเห็นต่อต้านระบอบจักรพรรดิอย่างตรงไปตรงมา

บทความนี้ประกอบด้วยบันทึกการสอบปากคำทั้งสามครั้ง อันแรกคัดลอกมาจาก *ภาพสะท้อนบนหนทางสู่ตะแลงแกง : สตรีผู้ก่อกบฏในญี่ปุ่นก่อนสงคราม*⁸ โดย ฮานะ มิกิโกะ⁹ แสดงให้เห็นมุมมองของเธอว่าทำไมเธอจึงกลายเป็นนิฮิลิซึมได้อย่างไร รวมทั้งแนวคิดต่อต้านระบอบจักรพรรดิของเธอ อันที่สองและสามเป็นการแปลเอกสารต้นฉบับด้วยตัวเอง ออกมาซ้ำว่าอันแรกสองปีและถูกคัดลอกโดยคุริฮาระ ยาซุฮิในผลงานรวบรวมงานเขียนเกี่ยวกับผู้นิยมอนาธิปไตยชาวญี่ปุ่นของเขา¹⁰ รวมถึงการประณามระบอบจักรพรรดิและสังคมญี่ปุ่นมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากนี้ยังมีบันทึกการสอบปากคำของฟุมิโกะ คานะโกะและพักยอลในศาล บันทึกการพิจารณาคดี และจดหมายโต้ตอบต่าง ๆ ซึ่งได้รับการตีพิมพ์เช่นกันแต่ในขณะนี้อยู่นอกเหนือการเข้าถึงของผู้เขียนบทความ แม้

¹ เกาหลีตกเป็นเมืองขึ้นของญี่ปุ่นในปี ค.ศ. 1910 https://en.wikipedia.org/wiki/Korea_under_Japanese_rule

² เป็นเหตุแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในรัชสมัยไทโชของญี่ปุ่น เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 1923 รัฐบาลได้ใช้เหตุการณ์นี้เป็นข้ออ้างในการสังหารหมู่ชาวเกาหลีและฝ่ายซ้ายในญี่ปุ่น https://en.wikipedia.org/wiki/1923_Great_Kanto_earthquake

³ *The Prison Memoirs of a Japanese Woman* <https://theanarchistlibrary.org/library/kaneko-fumiko-the-prison-memoirs-of-a-japanese-woman>

⁴ Nihilism – แนวคิดที่ว่าไม่มีอุดมการณ์การเมือง ศาสนา ศิลธรรม หรือผู้นำคนใดที่น่านับถือ แปลแบบไทยๆก็จะเป็น ‘ไม่มีใครล่เลศนาเทิดทูน’ <https://en.wikipedia.org/wiki/Nihilism>

⁵ Individualism – แนวคิดที่เชื่อว่าความต้องการของปัจเจกบุคคลนั้นมีความสำคัญมากกว่ารัฐ <https://en.wikipedia.org/wiki/Individualism>

⁶ Max Stirner ผู้นิยมอนาธิปไตยชาวเยอรมัน ที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาของอนาธิปไตยเจกนิยมและแนวคิดนิฮิลิซึม https://en.wikipedia.org/wiki/Max_Stirner

⁷ Helene Bowen Raddeker ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาวออสเตรเลีย สอนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นที่มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ <https://www.outskirts.arts.uwa.edu.au/volumes/volume-14/raddeker>

⁸ Reflections on the Way to the Gallows: Rebel Women in Prewar Japan ชื่อหนังสือนี้จะได้แรงบันดาลใจมาจากบันทึกความทรงจำในคุกก่อนที่จะถูกประหารของ คัน โนะ สุกานะ ผู้นิยมอนาธิปไตยชาวญี่ปุ่น <https://theanarchistlibrary.org/library/kanno-sugako-reflections-on-the-way-to-the-gallows>

⁹ นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกันเชื้อสายญี่ปุ่น

¹⁰ อาจารย์ รัฐศาสตร์ ชาว ญี่ปุ่น สอน อยู่ที่ มหาวิทยาลัย ศิลปะ และ การ ออกแบบ โต โฮ คุ [https://ja.wikipedia.org/wiki/_\(%E6%94%BF%E6%B2%BB%E5%AD%A6%E8%80%85\)](https://ja.wikipedia.org/wiki/_(%E6%94%BF%E6%B2%BB%E5%AD%A6%E8%80%85))

จะมีน้อยก็ตาม ทว่างานเขียนของพวกเขาก่อนการพิจารณาเดี๋ยวก่อนยังมีหลงเหลืออยู่บ้าง นอกเหนือจากใน *บันทึกความทรงจำในคุกของผู้หญิงญี่ปุ่น*¹¹ ที่ยังไม่ได้แปลเป็นภาษาอังกฤษในตอนนี้

นอกจากบันทึกของเธอเองแล้ว แหล่งข้อมูลภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชีวิตประวัติของคาเนโกะ ฟูมิโกะยังมีในหนังสือ *ภาพสะท้อนบนถนนทางสู่ทะเลแดง : สตรีผู้ก่อกบฏในญี่ปุ่นก่อนสงคราม* ดังที่กล่าวไปก่อนหน้านี้ซึ่งได้มีการแปลบทความสั้นๆของเธอ *อะไรทำให้ฉันทำ?*¹² และในหนังสือ *นารีผู้กบฏต่อจักรพรรดิญี่ปุ่น*¹³ ของเฮเลน โบเวน แรดเดเกอร์ ซึ่งได้เปรียบเทียบฟูมิโกะกับคันทัน โนะซูกะ ผู้นิยมอนาธิปไตยชาวญี่ปุ่นอีกคนที่ถูกประหารชีวิตเมื่อสิบห้าปีก่อนหน้านั้นและมีผลต่อมุมมองของฟูมิโกะ ความเชี่ยวชาญของเฮเลน โบเวน แรดเดเกอร์กับประวัติของอนาธิปไตย แนวคิดของสเตอร์เนอร์และนีทเชอ¹⁴ ทำให้การอ่านเป็นไปอย่างไหลลื่น โดยเฉพาะเมื่ออ่านไปพร้อมกับบทกวีของฟูมิโกะซึ่งผู้เขียนได้ทิ้งเอาไว้ท้ายบทความนี้

บันทึกการสอบปากคำวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 1923

Q: ทำไมเธอจึงยอมรับแนวคิดนิอิลิซึม

A: เพราะสภาพครอบครัวของฉันและการกดขี่ในสังคมที่ฉันได้พบเจอ

Q: ครอบครัวของเธอเป็นอย่างไร

A: ฉันไม่มีครอบครัวหรอก... พ่อแม่ของฉันทิ้งฉันไปและแยกฉันออกจากพี่น้องคนอื่น ๆ ฉันไม่เคยได้ใช้ชีวิตกับครอบครัวแม้แต่วันเกิดก็ไม่โดนบันทึกเอาไว้ด้วยซ้ำ ดังนั้นฉันจึงถูกกดขี่โดยสังคม หลังจากมาโตเกียว ฉันได้มีโอกาสอ่านงานเขียนของซากาอิ โทชิอิโกะ¹⁵ และหนังสือพิมพ์สังคมนิยมอื่น ๆ เมื่อพ่อกับแม่ได้รู้เรื่องนี้พวกเขาก็กังวลว่าฉันจะกลายเป็นพวกสังคมนิยม ฉันได้รู้จักกับพักยอลเมื่อประมาณปี ค.ศ. 1922 ผู้ซึ่งเป็นชาวเกาหลีที่ไม่มีชื่อเสียงและยากจน ฉันตัดสินใจอยู่กับเขาและบอกพ่อแม่เรื่องนี้ พฤษภาคมนปีเดียวกันที่พ่อของฉันได้เขียนจดหมายมาว่าตระกูลของเราได้สืบเชื้อสายมาจากฟูจิระระ โนะ ฟุสะซะกิที่มีชีวิตอยู่เมื่อหลายร้อยชั่วอายุคนมาแล้ว¹⁶ และฉันได้ดูถูกสายเลือดของซาเอกิอันสูงส่งนี้โดยการไปอาศัยอยู่กับชาวเกาหลีชั้นต่ำ¹⁷ เขาได้ปฏิเสธฉันและต่อจากนั้นฉันก็จะไม่คิดว่าเขาเป็นพ่อของฉันอีกต่อไปตามที่เขابอก ดังนั้นฉันจึงถูกตัดขาดโดยพ่อของฉันผู้ที่ทอดทิ้งฉันไปแต่แรก แม่ของฉันก็ทิ้งฉันไปเหมือนกัน... เธอเคยตั้งใจจะขายฉันให้กับช่องด้วยซ้ำ... พ่อแม่ของฉันไม่เคยให้ความรักกับฉันเลย กลับกันพวกเขาเอาแต่แสวงหาผลประโยชน์จากฉัน สิ่งเหล่านี้ต่างก็เป็นความรักที่เห็นแก่ตัวอย่างแท้จริง มันคือรูปแบบหนึ่งของความโลภ ดังนั้นตัวฉันที่เป็นผลผลิตมาจากความโลภจึงไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่ถูกเรียกว่าความกตัญญู คำว่าคุณธรรมนั้นมีต้นกำเนิดมาจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้แข็งแกร่งและผู้อ่อนแอ มันถูกบิดเบือนอยู่เสมอเพื่อผลประโยชน์ของผู้ที่แข็งแกร่ง นั่นคือผู้แข็งแกร่งยืนกรานที่จะรักษาอิสรภาพในการกระทำของพวกเขา ในขณะที่เรียกร้องให้ผู้อ่อนแอยอมจำนน จากมุมมองของผู้ที่อ่อนแอแล้ว ศีลธรรมไม่ต่างอะไรกับการให้ยอมจำนนต่อผู้แข็งแกร่ง สิ่งเหล่านี้ต่างก็เกิดขึ้นในทุกยุคทุกสมัยและทุกสังคม จุดมุ่งหมายของเหล่าผู้มีการรักษาศีลธรรมพวกนี้ไว้ให้หนักที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกต่างก็ดำเนินไปตามหลักนี้เช่นกัน แต่ถูกเคลือบเอาไว้ด้วยคำว่า ‘กตัญญู’ ที่ฟังดูรื่นหูที่เท่านั้น

Q: เธอรู้จักกับพวกสังคมนิยม และในที่สุดก็กลายมาเป็นนิอิลิซึมได้อย่างไร

A: ฉันได้พบกับพวกปัญญาชนสามกลุ่มขณะที่กำลังเร่ขายหนังสือพิมพ์ กลุ่มแรกคือชาวพุทธผู้รื้อหาหนีพพาน กลุ่มที่สองคือหมอสอนศาสนาคริสต์ที่เอาแต่พูดถึงพระผู้ไถ่และติกลงของพวกเรา¹⁸ กลุ่มที่สามคือพวกสังคมนิยมไว้ผมยาวเพื่อยซึ่งเอาแต่กรี๊ดร้องอย่างสิ้นหวัง ฉันเข้าไปหาพวกคริสเตียนก่อน

[จากนั้นเธอก็เล่าถึงประสบการณ์ของเธอกับไซโตะ ผู้ซึ่งในบันทึกความทรงจำของเธอเรียกเขาว่าอิโตะ เธอได้อธิบายว่าเธอรู้สึกหมดศรัทธาในศาสนาคริสต์หลังจากที่เขายกข้ออ้างว่าเขาต้องยุติมิตรภาพกับเธอเพราะเขาตกหลุมรักเธอ]

¹¹ Nani Ga Watashi Wo Ko Saseta Ka Gokuchu Shuki <https://www.cdjapan.co.jp/product/NEOBK-2178797>

¹² *Treacherous Women of Imperial* <https://www.routledge.com/Treacherous-Women-of-Imperial-Japan-Patriarchal-Fictions-Patricidal-Fantasies/BowenRaddeker/p/book/9781138986138>

¹³ Friedrich Wilhelm Nietzsche นักปรัชญาชาวเยอรมันที่เชื่อว่าศีลธรรมเป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เจ้าของวลี “พระเจ้าตายแล้ว” (Gott ist tot)

¹⁴ หนึ่งในผู้ก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ญี่ปุ่น https://en.wikipedia.org/wiki/Sakai_Toshihiko

¹⁵ Fujiwara no Fusasaki เสนาบดีญี่ปุ่นที่มีชีวิตอยู่ใน ค.ศ. 681 – 25 พฤษภาคม 737 https://en.wikipedia.org/wiki/Fujiwara_no_Fusasaki

¹⁶ พ่อของฟูมิโกะชื่อว่าซาเอกิ ฟูมิคาซึ สืบเชื้อสายมาจากตระกูลซามูไร หลังจากการปฏิรูปเมจิซึ่งทำให้ญี่ปุ่นกลายมาเป็นรัฐชาติสมัยใหม่ที่มีรวมศูนย์ ชนชั้นชาวยุโรปก็ได้ถูกลดบทบาทลง

¹⁷ เวอร์ชันภาษาอังกฤษใช้คำว่า salvation ทั้งคู่ <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%A1>

¹⁸ universal love – ความรักที่ไร้ซึ่งขอบเขต มักเป็นแนวคิดทางศาสนา

มันย้อนแย้งจังเลยนะที่ชาวคริสต์ผู้เทศนาถึงความรักตรงริมถนนกลับล้มเหลวในการเป็นผู้มอบความรักที่บริสุทธิ์เสียเอง พวกคริสเตียนเอาแต่ติดหล่มอยู่ในแนวคิดของพระเจ้าที่พวกเขาสร้างขึ้นเอง มันเป็นการเชื่อสัตย์จริงรักภักดีอันซื่อสัตย์ที่ชาวที่ทาสมอบให้กับเจ้านายของพวกเขา คุณธรรมและความงดงามของมนุษยชนหนึ่งเกิดขึ้นได้จากการได้ใช้ชีวิตโดยปราศสิ่งใดมาคอยควบคุมบงการ ฉันได้ตัดสินใจว่าฉันไม่สามารถที่จะศรัทธาในศาสนาคริสต์ที่เทศนาถึงหลักธรรมคำสอนที่ขัดต่ออุดมคติของฉันได้ด้วยเหตุนี้ฉันจึงเลิกเป็นคริสเตียน...

[หลังจากนั้นเธอก็ได้รู้จักกับนักสังคมนิยมที่ชื่อว่า โฮริ ดิโยโตชิ แต่เธอก็รู้สึกเล็กน้อยเขาในไม่นานหลังจากนั้น เธออ้างว่าเธอเป็นพวกคนคนหน้าชื่อใจจดที่ปกปิดความสัมพันธ์กับคนที่ เป็นเกอิชาเนื่องจากกลัวว่ามันจะขัดขวางโอกาสในอาชีพการงาน นอกจากนี้ยังให้ลูกจ้างที่โรงพิมพ์ของเขาทำงานแทนเขาในขณะที่เขาเพลิดเพลินไปกับเวลาว่าง]

ฉันยังได้รู้จักกับ คุสึมิ พุซาโกะ นักสังคมนิยมอีกคนหนึ่ง ซึ่งการใช้ชีวิตของหล่อนนั้นก็ต่างจากโฮริเท่าไร หล่อนสนใจแต่ความต้องการของหล่อนเองโดยละเอียด ๆ ของหล่อน หล่อนมักหาข้ออ้างที่จะไปเที่ยวกับพวกผู้ชายหนุ่ม ๆ และอยู่นอกบ้านตลอดทั้งวัน ฉันเคยได้ยิน หล่อนพูดเองเลยว่าทั้งหมดที่หล่อนต้องทำก็แค่ขึ้นไปกล่าวสุนทรพจน์บนเวทีว่า “สังคมในปัจจุบันต้องถูกทำลาย” เพื่อให้ตำรวจเข้ามายุ่ง และวันต่อมาหนังสือพิมพ์ก็จะรายงานข่าวว่าหล่อนเป็นพวกหัวรุนแรงตำรวจจึงหยุดไม่ให้หล่อนปราศรัย ฉันเมื่อหน้าจริง ๆ กับความปรารถนาของพวกนักสังคมนิยมทั้งหลายที่ต้องการให้มีชื่อตัวเองอยู่บนหน้าหนังสือพิมพ์ ในตอนนั้นหล่อนไม่มีแม่แต่เงินจะซื้ออาหารด้วยจึงนำเสื้อผ้าของฉันไปจำนำโดยที่ไม่ได้ขออนุญาตฉันก่อน และไม่คิดจะไปไถ่คืนจนเลยกำหนดเวลา ฉันไม่ได้บันทึกการที่เสื้อผ้าของฉันหายไปแม่หล่อนจะรู้ว่าฉันต้องการมันอย่างยิ่งเพราะถูกหนามมาถึงแล้ว แล้วหล่อนก็ไม่คิดจะรับผิดชอบด้วย นั่นทำให้ฉันยิ่งเกลียดทัศนคติของหล่อน พวกนักสังคมนิยมที่ไม่คิดถึงความต้องการของคนอื่นและคิดแต่จะหาเลี้ยงตัวเอง

ฉันเคยวาดฝันเอาไว้ว่านักสังคมนิยมคือคนที่ไม่สนใจขนบธรรมเนียมและศีลธรรมไร้สาระของสังคมพวกนี้ ฉันเคยมองว่าพวกเขาก็คือนักสู้ผู้กล้าที่ไม่สนใจชื่อเสียง เกียรติยศ และตำแหน่งใด ๆ ฉันเคยคิดว่าพวกเขาเหล่านั้นก็คือนักสู้ผู้กล้าที่ต่อสู้เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมในปัจจุบันและสร้างโลกใบใหม่ที่ดีกว่าเดิม ทว่าสุดท้ายแล้ว แม้จะกล่าวอ้างว่าพวกเขาได้วิพากษ์วิจารณ์ความสองมาตรฐานของสังคมเราอย่างไร พวกเขาก็กังวลใจอยู่ในหล่มเดิม ๆ ไม่ต่างอะไรกับบรรดานายทหารที่ประดับเหรียญตราบนหน้าอกอย่างภาคภูมิใจ นักสังคมนิยมพวกนี้ก็ต้องการให้มีชื่อของตนอยู่ในบัญชีหนึ่งหมาของตำรวจเพื่อชื่อเสียง เมื่อฉันได้ตระหนักถึงความเป็นจริงนี้ ฉันก็หันหลังให้กับคนเหล่านั้น

ฉันยังคงกังวลกับข่าวหน้าที่จมอยู่กับความทุกข์ยากอย่างชินชา กรรมกรที่ยังคงทำงานต่อไปอย่างหลังซดหลังแข็งและถูกงานกลืนกิน แม้ว่าไซตรอนที่พันศานการคนเหล่านั้นไว้จะถูกไขออก ก็เป็นไปได้ว่าพวกเขาจะยังกลับไปหาผู้มีทางการเมืองและเศรษฐกิจอีกพร้อมกับวิงวอนให้คนเหล่านั้น จงจำพวกเขาเอาไว้อีกครั้ง บางทีพวกเขาก็จะมีความสุขกว่านี้ถ้าหากปล่อยให้พวกเขายังคงปิดหูปิดตาและเพิกเฉยต่อไป นั่นทำให้ฉันรู้สึกขยะแขยงกับอุดมการณ์การเมืองทั้งปวง และตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี ค.ศ. 1922 ความคิดแบบนิอิลิซึมก็ได้ตราตรึงเข้าไปในหัวใจของฉันจวบจนทุกวันนี้

ความหมายของนิอิลิซึมสำหรับฉันแล้ว... พุดง่าย ๆ ว่ามันก็คือรากฐานของความคิดของฉัน เป้าหมายของการกระทำของฉันคือการทำลายล้างชีวิตทั้งปวง ฉันรู้สึกแค้นเคืองผู้มีทั้งหลายมาโดยตลอด ฉันเกลียดชังพ่อแม่ของฉันที่ทำร้ายฉัน โดยอ้างว่ามันคือความรัก ฉันเกลียดครุฑและสังคมที่ก่อกำเนิดขึ้นในนามของความรักที่เป็นสากล¹⁹

เมื่อมองไปยังโลกแห่งความเป็นจริงแล้ว สิ่งมีชีวิตทั้งหลายต่างก็ดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอดแม้จะต้องฝากกันเองก็ตาม ทำให้ฉันสรุปได้ว่าหากมีกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่เป็นนิรันดรจริง นั่นก็คือผู้ที่อ่อนแอตกเป็นเหยื่ออันโอชะของผู้ที่แข็งแกร่งกว่าเสมอ การเอาชีวิตรอดในโลกแห่งความเป็นจริงได้เข้ามาตีแสกหน้าฉันว่าผู้ซึ่งแข็งแกร่งเป็นผู้ชนะ ส่วนคนอ่อนแอก็แพ้ไป นั่นทำให้ฉันไม่แม้แต่จะสามารถจินตนาการถึงสังคมในอุดมคติที่ปราศจากและการบีบบังคับ ทรราชใดก็ตามที่ยังคงมีสิ่งมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ ความสัมพันธ์เชิงที่มีรากฐานมาจากหลักการนี้ (ผู้ที่แข็งแกร่งทำร้ายคนที่อ่อนแอ) ก็ยังคงมีอยู่ต่อไป และนั่นก็เพราะว่าประสบการณ์ในอดีตของฉันต่างก็เป็นเรื่องราวของการถูกกดขี่จากคนมีทั้งหลาย ทำให้ฉันตัดสินใจที่จะปฏิเสธทั้งหมด กบฏต่อพวกมัน ไม่เพียงแต่เติมพินด้วยชีวิตของตัวเองเท่านั้นแต่ยังรวมถึงมนุษยชาติทั้งปวงด้วย

นี่คือเหตุผลที่ทำให้ฉันจึงได้วางแผนที่จะขวางระเบิดและยอมรับความตายที่คงตามมาในไม่ช้า ฉันไม่สนหรอก ว่าการกระทำของฉันนั้นจะก่อให้เกิดการปฏิวัติขึ้นมาหรือไม่ เพราะว่าฉันได้ตอบสนองความปรารถนาของตัวเองแล้ว ฉันไม่พร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมใหม่บนรากฐานของรูปแบบอื่นอีก

Q: เธอยังคิดถึงกับรัฐญี่ปุ่นและสภาพสังคม

¹⁹ เรือนจำสำหรับผู้มีปัญหาด้านจิตเวชในญี่ปุ่น <https://ja.wikipedia.org/wiki/%E5%85%AB%E7%8E%8B%E5%AD%90%E5%8C%BB%E7%99%82%E5%88%91>

จนขาดใจตาย และถูกเครื่องจักรในโรงงานทับจนร่างเหลวแหลก ทำไมถึงเป็นแบบนี้กันหละ นั่นก็เพราะแท้จริงแล้วจักรพรรดิก็เป็นแค่มนุษย์คนหนึ่งเท่านั้นเอง เราต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่าจักรพรรดิเองก็เป็นเพียงมนุษย์ปุถุชนเช่นเดียวกับเราทุกคน ดังนั้นพวกเราจึงวางแผนที่จะสร้างระเบิดใส่เขา เพื่อที่เขาจะได้ตายเช่นเดียวกับคนธรรมดาคนหนึ่ง

เราถูกสอนมาว่าสัญลักษณ์ของชาติก็คือสายเลือดของจักรพรรดิที่สืบทอดกันมาหลายรุ่นต่อรุ่น แม้ว่าลำดับสาแหรกเหล่านั้นจะก้าวมาก็ตาม และถึงมันสืบเชื้อสายไปได้เป็นพัน ๆ ปีจริงนั้นก็ไม่มีความหมายอะไร ไม่ใช่สิ่งที่นาภาคภูมิไฉแต่เป็นเรื่องน่าละอายเสียด้วยซ้ำที่คนญี่ปุ่นเพิกเฉยและปล่อยให้ทหารโกง ๆ คนหนึ่งปกครองพวกเขาในฐานะจักรพรรดิ²²

ภายใต้ระบบจักรพรรดิ การศึกษา กฎหมาย และหลักศีลธรรมต่างก็ถูกประดิษฐ์ขึ้นเพื่อปกป้องผู้เป็นจักรพรรดิอยู่แล้ว ความคิดที่ว่าจักรพรรดิเป็นสมมุติเทพที่เปี่ยมล้นด้วยไปด้วยฤทธิ์เดชและปรีชาสามารถก็เป็นเพียงแค่จินตนาการ ผู้คนถูกจูงมุกให้เชื่อว่าพระจักรพรรดิและมกุฎราชกุมารเป็นตัวแทนของอันศักดิ์สิทธิ์ที่ผู้ใดจะละเมิดมิได้ทั้งที่พวกเขาเองก็เป็นเพียงแค่หุ่นเชิดที่ไร้สมองคนหนึ่ง แนวคิดเรื่องความจงรักภักดีต่อองค์จักรพรรดิและความรักชาติมันก็เป็นแค่ลมปากของชนชั้นอภิสิทธิ์ที่ต้องการเติมเต็มความโลภของพวกเขาให้เท่านั้นเอง

บันทึกการสอบปากคำวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1925

Q: จากการศึกษาครั้งล่าสุด ความคิดที่จะขอให้คิมฮัน²³ จัดหาวัตถุระเบิดให้สำหรับใช้ในงานอภิเษกสมรสของมกุฎราชกุมาร เกิดขึ้นจากการพูดคุยกับพักยอลโชหรือไม่

A: ถูกต้อง

Q: การที่พวกคุณขอให้คิมฮันจัดหาวัตถุระเบิดให้เป็นการเตรียมการสำหรับพระราชพิธีเสกสมรสของมกุฎราชกุมารรีเปลา²⁴

A: ฉันรู้ว่าจะมีการจัดงานแต่งงานให้มกุฎราชกุมารเร็ว ๆ นี้ ซึ่งเป็นช่วงที่พักยอลโชไปที่ยกยงชอง²⁵ เพื่อติดต่อกับคิมฮัน

ฉันจำได้ว่าตอนนั้นยังไม่มีความชัดเจนของเจ้าชายซัดเจน แต่ก็ฉันคาดว่าเขาจะจัดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ ฉันคิดว่าเพราะแบบนี้พักยอลโชถึงไปที่ยกยงชองเพื่อเตรียมระเบิดให้

Q: เธอได้คุยกับพักยอลโชเรื่องพระราชพิธีเสกสมรสของมกุฎราชกุมารหลังจากที่เขากลับมาจากยกยงชองหรือเปล่า

A: ฉันคุยกับพักยอลโชเสมอ ๆ ถึงการวางแผนที่จะวางระเบิดเจ้าชายในพิธีสมรส ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่เขาไปยกยงชอง หลังจากนั้นฉันก็จำไม่แม่นยำเท่าไร แต่ไม่ว่ายังไง ฉันคิดว่าการวางระเบิดในพิธีสมรสน่าจะเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด ฉันคิดว่าพักยอลโชอาจจะบอกคิมฮันให้หาระเบิดให้ทันตอนที่เขาไปยกยอลชอง

Q: หลังจากที่ถูกจับจากยกยอลชอง พักยอลโชได้บอกคุณเกี่ยวกับแผนวางระเบิดที่พระราชพิธีเสกสมรสของมกุฎราชกุมารหรือเปล่า

A: ฉันไม่ได้ยินเขาพูดถึงเรื่องนั้นเลย สิ่งเดียวที่เขาบอกฉันหลังจากกลับจากยกยอลชองคือคิมฮันจะใช้ระเบิดร่วมกับเราด้วย

Q: ถ้าเป็นเช่นนั้น นับตั้งแต่ที่พักยอลโชกลับมาที่ยกยอลชองในปี ค.ศ. 1922 พวกคุณได้คุยกันใหม่ว่าคิมฮันอาจจะไม่สามารถจัดหาระเบิดให้คุณได้ทันเพราะเหตุการณ์คิมฮัน²⁶ ในเมื่อพวกคุณได้ระเบิดจากเขามาในปลายปีเดียวกันนี้เอง

A: ถึงฉันจะคุยกับพักยอลโชหลายครั้งเกี่ยวกับการวางระเบิดพิธีสมรส แต่ฉันจำเรื่องนั้นไม่ได้เลย

Q: แล้วเรื่องที่คุณคุยกับคิมฮัน²⁷

A: ฉันจำได้ชัดเจนว่าตอนนั้นมีเรื่องที่น่ากับพักยอลโชเกี่ยวกับการวางระเบิดพิธีสมรส

Q: เธอจะวางระเบิดใคร

A: ทำที่สุดแล้ว เรามีความสุขมากถ้าลอบสังหารเจ้าชายได้สำเร็จ

²² เจ้าชายอิโรโตะได้อภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงนางาโกะแห่งคุนิ ลูกพี่ลูกน้องของพระองค์เอง เมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1924 ซึ่งภายหลังราชาภิเษกได้ขึ้นเป็นจักรพรรดินิโงจุง

²³ ชื่อเก่าของกรุงโซล เมืองหลวงของเกาหลีใต้ระหว่างการปกครองของญี่ปุ่น

²⁴ คิมฮันเป็นนักเคลื่อนไหวเพื่อเอกราชของเกาหลี เขาได้ประหารชีวิตตัวเองเมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. 1923 และถูกวิสามัญในอีกไม่กี่วันถัดมา [https://en.wikipedia.org/wiki/Kim_Sang-ok_\(independence_activist\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Kim_Sang-ok_(independence_activist))

²⁵ คิมฮัน (김한) เป็นหนึ่งในสมาชิกขององค์กรเคลื่อนไหวเพื่อเอกราชเกาหลีที่คานาโกะ ฟูมิโกะและพักยอลโชสังกัดอยู่ <https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%B6%88%EB%A0%B9%EC%82%AC>

²⁶ อิโรโตะเป็นเจ้าชายผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เมื่อปี ค.ศ. 1921 -1926 แทนจักรพรรดิไทโชผู้เป็นพ่อ

²⁷ สิ่งที่เขาเน โกะ ฟูมิ โกะ และ พัก ยอล ชวางแผน จะ ทำ คือ Propaganda of the deed เป็นการ ดำเนิน การ โดยตรงhttps://en.wikipedia.org/wiki/Propaganda_of_the_deed

คงดีถ้าได้สังหารจักรพรรดิไปด้วยกัน แต่มันก็ยากแล้วเขาก็ป่วยอยู่แล้ว²⁸ทำไปก็คงไม่สะท้อนเท่าไรเลยไม่น่าคุ้ม²⁹ ดังนั้นเราก็เลยมุ่งเป้าไปที่เจ้าชายแทน

Q: พอได้ระเบิดมาแล้วใครจะเป็นคนขว้างมัน

A: แน่แน่นอนว่าฉันกับพักยอลก็คิดจะทำเหมือนกัน แต่ฉันก็เคยขอให้สหายคนอื่น ๆ อย่างนิยามะ ชเว กยู-จง และยามาโมโตะ คัตสึยุกิทำด้วย

สิ่งที่ฉันคิดไว้ในใจคือ นิยามะกับยามาโมโตะมีปัญหาสุขภาพเกี่ยวกับหน้าอกมาสักพักแล้วและพร้อมที่จะตาย ชเวเป็นคนประเภทที่พอมีอะไรจุดติดเข้าหน่อยแล้วก็จะพุ่งไปเลย พักยอลกับฉัน ให้ทั้งสามแยกกันแล้ววางระเบิดที่สถานที่สำคัญต่างๆ อย่างรัฐสภา ห้องสรรพสินค้า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พระราชวังหลวงโตเกียว

แต่สำหรับนิยามะ หลังจากที่เธอเริ่มรักกับคิมจุงฮัน เรารู้สึกว่าเธอไม่เหมาะกับงานอะไรแบบนี้เลยล้มเลิกแผนที่จะให้สหายคนอื่นทำ

Q: การลอบปลงพระชนม์มงกุฎราชกุมารอิโรโตะเป็นเพียงเป้าหมายเดียวของคุณหรือเปล่า

A: สุดท้ายเราคงจะดีใจมาถ้าลอบสังหารเจ้าชายได้สำเร็จ แต่ถ้าเป็นไปได้จริง ๆ เราก็อยากจะทำร่วมกับนายกรัฐมนตรีนะและคนการเมืองจริง ๆ คนอื่น แต่เรากลับซัดซึกกันไปทั้งที่ได้ระเบิดมาอยู่ในมือแล้ว มันคงจะง่ายมากเลยถ้าโดนเจ้าหน้าที่จับได้เหมือนกับที่ฉันมานั่งอยู่ตรงนี้ เราคิดว่าถ้าไม่มีโอกาสจริง ๆ ก็คงจะวางระเบิดในการเฉลิมฉลองวันแรงงานสากลหรือไม่กี่เดือนเปิดประชุมสภา

Q: แรงจูงใจหลักของพักยอลเองก็เหมือนกับคุณใช่ไหม

A: ใช่

Q: ทำไมเธอจึงต้องการปองร้ายมงกุฎราชกุมารเช่นนี้

A: ฉันคิดมานานแล้ว ว่ามนุษย์ทั้งหมดมีความเท่าเทียมกัน ทุกคนที่เกิดเป็นมนุษย์ล้วนเท่าเทียมกันทั้งสิ้น ไม่ว่าจะโง่หรือฉลาด แข็งแรงหรืออ่อนแอ ในฐานะที่ฉันเกิดเป็นมนุษย์คนหนึ่งบนโลก ฉันเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเท่าเทียมกัน และในฐานะมนุษย์แล้ว พวกเขาก็ควรได้รับสิทธิที่มนุษย์พึงมีในฐานะมนุษย์อย่างสมบูรณ์และเท่าเทียมเช่นกัน

พูดง่าย ๆ คือความสามารถและพลังกำลังที่มนุษย์จะทำอะไรได้ก็มีพื้นฐานมาจากว่าเขาเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ดังนั้นแล้ว ฉันก็เลยคิดว่าการกระทำทั้งหมดที่ซึ่งมีรากฐานมาจากธรรมชาติและดำเนินมาด้วยฝีมือมนุษย์บนโลก ก็สมควรที่จะได้รับการยอมรับว่าเป็นการกระทำที่เท่าเทียมกันในฐานะที่มนุษย์สามารถพึงกระทำ แต่ถึงกระนั้น ความสามารถของมนุษย์คนหนึ่งต่างก็ถูกปิดกั้นและควบคุมโดยกฎระเบียบที่มนุษย์นั้นเป็นคนสร้างขึ้นมาเอง มนุษย์ที่ควรจะทำเท่าเทียมกัน โดยกำเนิดกลับถูกสภาพสังคมทำให้ไม่เท่าเทียมกัน ฉันรังเกียจความยุติธรรมเหล่านี้ เมื่อสองสามปีมานี้ฉันก็เริ่มคิดถึงเหล่ามนุษย์ผู้หนึ่งที่ถูกรังแกและข่มขู่สูงที่สุดถูกปฏิบัติราวกับว่าเป็นสิ่งแปลกประหลาดต่างจากสามัญชนราวกับฟ้าและดิน ทว่าในความเป็นจริงแล้ว ภาพถ่ายของพวกเขาที่เห็นกันในหนังสือพิมพ์ก็เห็น ๆ อยู่ว่าไม่ต่างอะไรกับคนทั่วไปอย่างไรเลย แม้แต่ฉันเอง มีสองตา หนึ่งปาก สองขา ใจเต้น สองมือ ใจทำงาน โดยที่ก็ไม่ได้ขาดอะไร

เอาเข้าจริง ฉันก็ไม่คิดหรอก ว่าคนพิการที่มีของแบบนี้ไม่ครบจะเป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นที่ร่ำรวย (แปลตรงตัว ผู้แปลไม่เห็นด้วยกับสิ่งนี้)

สรุปง่าย ๆ คือเวลาที่เราพูดถึงชนชั้นสูงหรือเชื้อพระวงศ์ เราก็มารู้สึกแบบว่าเหมือนเรากำลังพูดถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์บางอย่างที่จะไปจับจ้วงไม่ได้ นี่เป็นความรู้สึกที่ฝังแน่นอยู่ในใจของคนจำนวนมาก กล่าวกลับกันคือรัฐญี่ปุ่นและชนชั้นนำได้ทำให้สิ่งเหล่านี้กลายเป็นสถาบันที่แตะต้องไม่ได้เลย

ตั้งแต่แรกเริ่ม สิ่งต่าง ๆ อย่างประเทศ สังคม พลเมือง และผู้ปกครองต่างก็เป็นสิ่งที่ถูกอุปโลกนขึ้นมาทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ความชอบธรรมและความศักดิ์สิทธิ์แก่ชนชั้นปกครอง แนวคิดเรื่องสมมุติเทพจึงถูกสร้างขึ้นมา ใครก็ตามที่เกิดมาในแผ่นดินญี่ปุ่นก็จะถูกปลุกฝังแนวคิดนี้ตั้งแต่เด็กประถม ยกตัวอย่างเช่น ‘จักรพรรดิเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากพระเจ้า’ ‘พระเจ้าได้มอบสิทธิในการปกครองนี้ให้กับองค์จักรพรรดิ’ หรือ ‘จักรพรรดิเป็นผู้ที่ปกครองประเทศให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า’ ด้วยเหตุนี้กฎหมายต่าง ๆ ก็เลยเป็นเจตจำนงของทวยเทพไปด้วย อย่างตำนานกระจก ดาบและเพชรที่พระเจ้าประทานมานี้แหละ เรื่องลวงโลกทั้งนั้น เหล่าราษฎรก็ถูกหลอกลวงให้เชื่อในตำนานไร้สาระพวกนี้ ถือว่ารัฐบาลและจักรพรรดิเป็นสมมุติเทพอันแตะต้องมิได้ แต่ถ้าจักรพรรดิเป็นสมมุติเทพหรือว่าสืบเชื้อสายมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจริง ๆ ถ้าหากว่าราษฎรทั้งหลายถูกคุ้มครองจากเหล่าทวยเทพ

²⁸ จักรพรรดิอันโตกุ (ญี่ปุ่น: 安土天皇; โรมานี: Antoku-tenno (22 ธันวาคม ค.ศ. 1178 – 25 เมษายน ค.ศ. 1185) มีพระนามเดิมว่า โทโกอิโตะ ได้รับการแต่งตั้งเป็นจักรพรรดิเมื่ออายุไม่ถึงสองขวบ ช่วงปลายรัชกาลเกิดสงครามขึ้นและเขาก็เสียชีวิตจากการจมน้ำเมื่ออายุแปดขวบ <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%94%E0%B8%B4%E0%B8%AD%E0%B8%B1>

²⁹ ชื่อหากบฏต่อชาติในประมวลกฎหมายอาญาของญี่ปุ่น

จริง ๆ ละก็ จะไม่มีทหารของพระราชคนใดที่ตายในสนามรบ ไม่มีเครื่องบินรบลำโหนที่โดนยิงตกลงมาจากฟากฟ้า แล้วก็คงไม่มีราษฎรผู้จงรักและภักดีคนใดที่ต้องมาตายในบ้านเกิดเมืองนอนตัวเองจากกรณีพิพัตภัยเมื่อปีก่อนหรือ

ทว่าสิ่งที่เหลือเชื่อแบบนั้นกลับกลายเป็นข้อเท็จจริงที่มีอาจจะแปรเปลี่ยน แนวคิดเรื่องสมมุติเทพที่ไม่มีอะไรมากไปกว่าเรื่องลวงโลกที่ได้รับพิสูจน์กันมาหนักแน่นแล้วว่าเป็นแค่ตำนานปรัมปรา ไม่สำคัญหรอก ว่าจักรพรรดิคนที่เป็นสมมุติเทพและปฏิบัติตามเจตจำนงของพระเจ้าจริง ๆ นั้นจะมีอยู่จริงหรือไม่ ไม่ใช่ว่าราษฎรผู้อดยากซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์กำลังจะสำคัญวันตายในเหมืองถ่านหินหรือไม่ก็ถูกเครื่องจักรในโรงงานทับเอาจนร่างกายเหลวแหลกอยู่หรือ เมื่อเป็นเช่นนั้น ก็ยังชัดเจนมิใช่หรือว่าจักรพรรดินั้นก็เป็นแค่ก้อนเนื้อที่ถูกทำให้ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมาเฉย ๆ และทุกคนก็ควรจะเท่าเทียมกับเขานั้นแหละ เขาก็เหมือนกับคุณนั้นแหละ เจ้าหน้าที่สอบปากคำ ตอนประณมนั้นก็เคยเรียนมาว่าเราโชคดีแค่ไหนที่ได้เกิดมาในแผ่นดินที่มีพระจักรพรรดิที่สืบเชื้อสายมากกว่าพัน ๆ ปี ดังนั้น โดไปเราจึงต้องช่วยพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป ฉันไม่รู้หรอก ว่าสายเลือดของพระจักรพรรดิสามารถสืบเชื้อสายไปได้กว่าพันปีจริงไหม แต่ถ้ามันเป็นเรื่องจริง การถูกปกครองโดยตระกูลตระกูลเดียวเป็นเรื่องน่าภาคภูมิใจจริง ๆ หรือ? ฉันเคยได้ยินเกี่ยวกับจักรพรรดิสักคนนี่แหละที่จมน้ำตายแล้วก็กลายเป็นอาหารปลา ชื่อว่าจักรพรรดิอันโตกุหรืออะไรนี่แหละ³⁰ เขาขึ้นมาเป็นจักรพรรดิเมื่ออายุสองขวบเองนี่ การแต่งตั้งคนที่ไม่มีความสามารถอะไรในการปกครองประเทศนั้นไม่ใช่การดูถูกเกียรติของผู้ปกครองหรืออย่างไรก็ตาม การปล่อยให้ตระกูล ๆ เดียวมีปกครองประเทศมากกว่าพัน ๆ ปีแม้จะเพียงแค่นั้นก็น่าจะเป็นความน่าอัศจรรย์ใหญ่หลวงของผู้ที่เกิดบนแผ่นดินญี่ปุ่นแล้ว และเป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นถึงความเพิกเฉยของชนญี่ปุ่นได้ดีทีเดียว

โสแกนากุกรรมเมื่อปีก่อน ที่ซึ่งคนมากมายกำลังโดนไฟลอบตายในขณะที่จักรพรรดิได้รับคุ้มครองอย่าง VVIP แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนเลยแหละว่าเขาก็เป็นแค่ก้อนเนื้อโง ๆ และในขณะที่เดียวกันก็ดูแคลนเหล่าผู้คนที่ยังเชิดชูบูชาเขาอยู่ด้วย

ระบบการศึกษาพยายามสอนและปลูกฝังมนุษย์ทุกคนบน โลกให้จงรักภักดีต่อสิ่งที่เรียกว่า “ชาติ” และปมเพาะเมล็ดพันธุ์ของลัทธิชาตินิยมลงไปในตัวพวกเขา การกระทำต่าง ๆ ที่มีรากฐานมาจากความสามารถที่เท่าเทียมกันในฐานะของมนุษย์คนหนึ่ง ได้ถูกแบ่งออกเป็นลูกและผิดภายใต้มาตรฐานเดียวกันไม่ว่ามันจะสนับสนุนผู้มีหรือไม่ มาตรฐานเหล่านั้นก็คือกฎระเบียบและศีลธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นนั่นเอง

ตำรวจผู้ซึ่งมีหน้าที่ในการปกป้องกฎหมายที่ทำให้คนรวยอยู่แล้วรวยขึ้นไปอีกและยอมจำนนต่อผู้มี หน้าที่บอกปืนใส่ใครก็ตามที่คิดว่าจะทำร้ายพวกเขา ผู้พิพากษาอันทรงเกียรติที่ตัดสินการกระทำของมนุษย์คนหนึ่งด้วยอะไรก็ตามที่โดนเขียนไว้ในสมุดกฎหมายเล่มเดียว ปฏิเสธมนุษยธรรมแม้ว่าเขาเองนั้นก็เป็มนุษย์คนหนึ่งเช่นกันและปกป้องผลประโยชน์ของผู้มี

เช่นเดียวกับในยุคทองของศาสนาทั้งหลาย เพื่อที่จะปกป้องความศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาพวกเขาก็เลยห้ามการวิจัยค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เพราะกลัวว่ามันจะไปสั่นคลอนการมีตัวตนอยู่ของพระเจ้าและขนบธรรมเนียมประเพณีที่สั่งสมกันมาอย่างยาวนานอย่างเช่นเรื่องสมมุติเทพนั้นแหละ ว่าเป็นเรื่องไม่เที่ยงแท้ ก็เลยต้องใช้กำลังเพื่อปิดปากคนเห็นต่างเพราะกลัวที่จะถูกเปิดโปง

โลกเราโดนครอบงำและเหยียบย่ำโดยปีศาจที่ถูกเรียกว่า เพราะว่ามีมนุษย์ทุกคนผู้ซึ่งควรจะได้ใช้ชีวิตของตนอย่างอิสระเสรีจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อรับใช้คนมีเท่านั้น

ตัวแทน ของปีศาจผู้มีที่เหยียบย่ำชีวิตของมนุษย์ทุกคนบน โลกที่ควรจะเสมอภาคกันก็คือจักรพรรดิและมกุฎราชกุมาร นี่ถือสาเหตุว่าทำไมฉันจึงต้องการลอบสังหารเจ้าชาย

และในฐานะสัญลักษณ์ของที่เหยียบย่ำความเสมอภาคของมนุษย์ทุกคน ก้อนเนื้อที่เหมือนก้อนดินก้อนหนึ่งที่ถูกเรียกว่าจักรพรรดิและมกุฎราชกุมาร กำลังหลอกลวงราษฎรทั้งหลายว่าพวกเขาถือสมมุติเทพที่ละเมิดมิได้เพื่อกดขี่ขูดรีดพวกเขา และฉันทำให้ฉันอยากจะแสดงให้ทุกคนได้เห็น ว่าจักรพรรดิและมกุฎราชกุมารที่ละเมิดมิได้นั้นก็ไม่ได้ทำอะไรเลยกับก้อนเนื้อโง ๆ ก็แค่หุ่นเชิดที่โดนพวกอภิสัทพ์ชนไม่กี่คนใช้เป็นเครื่องมือเพื่อความมั่งคั่งของตน แสดงให้เห็นว่าแนวคิดโบราณเรื่องสมมุติเทพไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากเรื่องปรัมปรา เพื่อแสดงให้เห็นถึงความว่างเปล่าของชาติญี่ปุ่นที่ได้ชื่อว่าเป็นดินแดนของเทพเจ้าไม่มีอะไรมากไปกว่าลมปากเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชนชั้นอภิสัทพ์ด้วยอุดมการณ์เสียสละเพื่อชาติที่ถูกเรียกว่า “ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์” ที่ได้รับการยกย่องและโฆษณาชวนเชื่ออย่างแพร่หลายว่าเป็นสโลแกนประจำชาติ ความหมายของมันไม่มีอะไรมากไปกว่าพระราชประสงค์อันโหดเหี้ยมที่ส่งคนไปตายเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ฉันมุ่งเป้าไปที่เจ้าชายเพื่อเตือนใจทุก ๆ คนว่าการเพิกเฉยให้สิ่งเหล่านี้ดำเนินต่อไปโดยไม่ที่จะโต้แย้งไม่ต่างอะไรกับการยินยอมที่จะกลายเป็นทาสของอภิสัทพ์ชนทั้งหลาย เพื่อแสดงให้เห็นว่าศีลธรรมอันดีงามของลัทธิขงจื้อที่ราษฎรญี่ปุ่นทั้งหลายในปัจจุบันนี้ยังคงนับถือเป็นหลักดำเนินชีวิตคือศีลธรรมของข้าที่สั่ง

³⁰ ล้อแนวคิดเรื่องสมมุติเทพ

สอนให้ยอมโดนคนอื่นปกครอง ซึ่งนั่นก็เป็นเรื่องลวงโลกทั้งนั้นแหละนะ แล้วก็เพื่อแสดงให้เห็นกับตาเลยว่ามนุษย์นั้นแหละคือผู้สร้างโลกนี้ขึ้นมา ทุกคนต่างก็เป็นเจ้าชีวิตของตัวเองไม่ใช่ใครอื่นใด

ไม่ว่ายังไงก็ตาม ฉันคิดว่าหลังจากที่ช่วงระบอบนั้นไปแล้ว ชีวิตของฉันบนโลกนี้ก็คงจะจบสิ้นไปในไม่ช้า ส่วนว่าทำไมถึงตั้งใจจะมุ่งเป้าไปที่เจ้าชาย ฉันก็เพิ่งบอกคุณไปนี่แหละ เพื่อที่จะประกาศออกไปยังโลกภายนอกเป็นแค่คำอธิบายสำหรับราษฎรทั้งหลายเท่านั้น เอาเข้าจริงแผนนี้มันก็แค่สิ่งที่ทำให้เกิดความหวังอันเลื่อนรางของฉันเอง จริง ๆ ก็คือเป็นตัวฉันนั่นแหละเองที่ไปประกาศความคิดของฉันไปสู่ทุกคนที่มุ่งเป้าไปยังตัวฉัน พูด ๆ ง่ายก็จะเป็นความคิดที่ยึดตัวเองเป็นหลักก็คือเป้าหมายของแผนนี้นั่นแหละ

เกี่ยวกับความคิดที่ยึดตัวเองเป็นเป้าหมาย แนวคิดแบบนี้โอเคสำหรับฉันที่ฉันได้พูดถึงเรื่องนี้ไปแล้ว เพื่อทำตามแผนการของตัวเองไปจนถึงบทสรุปของมัน เป้าหมายเชิงลบคือการทำลายชีวิตของตัวเอง และเป็นหมายสูงสุดในแง่บวกซึ่งเป็นหัวใจของแผนก็คือการทำลายล้างทั้งหมดบนโลกนี้

นี่เหตุผลว่าทำไมฉันถึงต้องการที่จะลอบสังหารเจ้าชาย

Q: สุขภาพของเธอเป็นอย่างไรบ้าง?

A: สุขภาพของฉันหรือ? ก็ดีอยู่แล้วนะ

Q: เธอได้เริ่มปรับปรุงตัวเองรึยัง?

A: ถ้าหมายถึงการกลับตัวกลับใจ ฉันไม่ได้ทำอะไรเลยจริง ๆ แน่หนอนว่าคุณสามารถพูดได้ว่าความคิด การกระทำและแผนการของฉันนั้นแย่มากเพราะทำให้คนอื่นเดือดร้อน แต่ในขณะที่เดียวกันฉันเองก็ได้รับประโยชน์จากมัน

แน่นอนว่าการทำอะไรตามใจตัวเองไม่ใช่เรื่องผิดอะไรอยู่แล้ว มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ เป็นเงื่อนไขในการดำรงชีวิตของทุกคน ถ้าหากว่าการทำอะไรตามใจของคนคนนั้นไม่ดี ความผิดก็ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์คนนั้นยังมีชีวิตอยู่ สำหรับฉัน สิ่งที่อยู่ประนีประนอมก็ดี สิ่งที่เป็นโทษก็ไม่ดี

แต่ฉันไม่ได้ทำตามแผนนี้เพราะฉันคิดว่ามันดี ฉันแค่ทำไปเพราะอยากทำ ต่อให้คนอื่นจะบอกว่ามันเลวร้ายยังไงฉันก็ไม่สน หรือหากใครบอกว่ามันดีเลิศเพียงใด ถ้าฉันไม่อยากทำฉันก็จะไม่ทำมัน

ฉันจะทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไปเพราะว่าฉันอยากทำ ฉันไม่รู้อนาคตหรอก ว่าเรื่องพวกนั้นจะเป็นยังไง แต่สิ่งที่แน่นอนคือตราบไดก็ตามที่ฉันยังคงมีชีวิต ฉันก็จะวิ่งไล่ตามความปรารถนาของฉันจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่ง

บันทึกการสอบปากคำวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1925 เรียนจำอิจิกายะ

สำหรับกรณีนี้จำเลยถูกตั้งข้อหาตามมาตรา 73³¹ และฝ่าฝืนพระราชบัญญัติควบคุมวัตถุระเบิด ได้มีการสอบปากคำแล้วที่เรียนจำอิจิกายะเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1925 โดยผู้พิพากษาทาเดมัตสึ ไคเซย์แห่งศาลอุทธรณ์โตเกียว ซึ่งมีหน้าที่ไต่สวนเบื้องต้นภายใต้พิเศษของศาลฎีกา และเลขานุการไอคูกายะ กุนจิ

Q: เธอชื่ออะไร

A: คาเนโกะ ฟุมิโกะ

Q: อายุหละ

A: ตามปีเกิดฉันอายุ 24 ปี แม้ว่าฉันจะรู้สึกเหมือนตัวเองอายุ 22 มากกว่า แต่ก็ช่างเถอะ ไม่ว่าฉันจะอายุเท่าไรมันก็ไม่เกี่ยวอะไรกับการใช้ชีวิตประจำวันของฉัน

Q: วรณะ

A: สมมติเทพผู้เป็นสามัญชน³²

Q: เธอทำงานอะไร

A: งานของฉันคือการทำลายสภาพสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

Q: ที่อยู่ปัจจุบัน

A: เรียนจำโตเกียว

Q: ที่อยู่อาศัยถาวรหละ

A: จังหวัดยามานาชิ เขตอิกาชิ-ยามานาชิ หมู่บ้านสุวะ 1236 โชมากุจิ

Q: ที่เกิด

31

32

A: เมืองโยโกฮาม่า
Q: เขามีบรรดาศักดิ์ เครื่องราชฯ ตำแหน่งทางทหาร ประวัติการรับราชการ ปาหนะจะปนาญหรือตำแหน่งอะไรไหม
A: คุณไม่สามารถเอาสิ่งนั้นยื่นให้ฉันได้หรอก และต่อให้ทำได้ฉันก็ไม่เอาอยู่ดี
Q: คุณเคยโดนตัดสินลงโทษข้อหาอะไรไหม?
A: ฉันจะได้โดนเร็ว ๆ นี้ใช่ไหมทะเล
Q: เธอได้อ่านเอกสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเขตศาลอย่างเป็นทางการของเธอกับจำเลยคนอื่น ๆ แล้วหรือยัง?
A: อ่านแล้ว
Q: ข้อเท็จจริงที่ถูกบันทึกเอาไว้มีอะไรคาดเคลื่อนไหม
A: ไม่มี
Q: ในประเด็นดังกล่าว เธอมีความเห็นอะไรเกี่ยวกับอัยการสูงสุดที่ดำเนินคดีเธอและพกยอลแบบนี้ และต้องการยื่นศาลฎีกาหรือไม่
[ในขณะเดียวกัน ผู้พิพากษาก็ได้อ่านคำร้องขอพิจารณาคดีเบื้องต้น]
A: ไม่มี
Q: แล้วด้วยเจตจำนงที่จะให้ข้าพเจ้าดำเนินการพิจารณาคดีเบื้องต้นตามคำสั่งของศาลสูงสุด?
A: ไม่มีการคัดค้าน
Q: มีข้อผิดพลาดอะไรในสิ่งที่เธอพูดระหว่างการพิจารณาคดีเบื้องต้นในศาลแขวงโตเกียวในข้อหาละเมิดกฎหมายตำรวจรักษาความปลอดภัยและพระราชบัญญัติควบคุมวัตถุระเบิดหรือไม่
A: ไม่มี

Anti-Copyright

**SOUTHEAST ASIAN
ANARCHIST LIBRARY**

Kaneko Fumiko

เพราะว่าฉันต้องการ...

คานะโกะ ฟุมิโกะ กับแนวคิดนิฮิลิซึม รวมทั้งเหตุผลที่เธอต้องการลอบสังหารจักรพรรดิแห่งญี่ปุ่น
29/4/2024

<https://theanarchistlibrary.org/library/max-res-kaneko-fumiko-because-i-wanted-to>

sea.theanarchistlibrary.org